

دوشنبه ۱۹ شهریور ۱۴۰۲
وطن امروز | شماره ۴۱۲۵

فرهنگ و هنر

اخبار

از شهرام کرمی تا آرش عباسی در جشنواره تئاتر مقاومت

هیات انتخاب متون نوزدهمین دوره جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت متشکل از مهرداد رایانی مخصوص، محسن سلیمانی، مرتضی شاه‌کرم، لیلی عاج و مهدی نصیری متون برگزیده راه‌افته به مرحله باربینی این رویداد را معرفی کردند؛ از بین آثار معرفی‌شده می‌توان به نمایش‌های «بیژن و قصر شیرین» به کارگردانی جهانشیر یاراحمدی، «کمین ژاله» به کارگردانی شایان ندیم، «دوزیست» به کارگردانی سامان خلیلیان، «تاشناس در این آدرس» به کارگردانی اصغر گروسی، «در انتهای شب» به نویسندگی سیدمحمد محمدی و کارگردانی مینا ویسمه، «روایت غیر خطی» به کارگردانی علیرضا معروفی، «اتاق جنگ ۱ و ۲» به کارگردانی علی اصغر زینلی، «جزیره لیلی» به کارگردانی محمدرضا حیدری، «خواب می‌بینم» به نویسندگی آرش عباسی و کارگردانی مهدی حبیبی، «پروانه بر ناقوس» به نویسندگی فارس باقری و کارگردانی علی افشار و «روزهای ماهی» به نویسندگی شهرام کرمی و کارگردانی فائزه نصرالله‌پور اشاره کرد. نوزدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت پاییز و زمستان سال ۱۴۰۳ به دبیری محمد کاظم‌تبار توسط تئاتر انقلاب و دفاع‌مقدس بنیاد فرهنگی روایت فتح در تهران و شهرهای مختلف کشور میزبان مخاطبان و هنرمندان شرکت‌کننده خواهد بود.

برگزاری کارگاه «بیداری کردن جهان متن» با لیلی عاج

کارگاه انتقال تجربه کارگردانی «بیداری کردن جهان متن» با هدایت لیلی عاج در قالب بیست‌ونهمین جشنواره تئاتر استان تهران برگزار می‌شود. لیلی عاج، نویسنده و کارگردان تئاتر و سینما؛ در تئاتر تجربه کارگردانی نمایش‌های متعددی همچون «کجایی ابراهیم»، «خواب زمستانی»، «قند خون»، «بابا آدم» و «کمیته نان» را داشته است. عاج در سی‌وهفتمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر برای نمایش‌نامه «سالی که دو بار پاییز شد» رتبه اول مسابقه نمایش‌نامه‌نویسی دریافت کرد و برای کارگردانی و نویسندگی سرهنگ ثریا که نخستین اثر سینمایی‌اش به شمار می‌رفت موفق به دریافت دیپلم افتخار و سیمرغ بلورین گوهرشاد در چهل‌ویکمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم فجر شد. «بیداری کردن جهان متن» یکی از مجموعه کارگاه‌های بیست‌ونهمین جشنواره استان تهران به مدیریت خدشایر پیرعلمی است که چهارشنبه ۲۱ شهریور از ساعت ۱۷ تا ۲۰ در مجتمع ابوالمفتح رازی واقع در شهری، میدان نماز، فرهنگسرای ولا میزبان هنرمندان استان تهران است. بیست‌ونهمین جشنواره تئاتر استان تهران به دبیری امیرحسین شفیعی آبان ۱۴۰۳ برگزار می‌شود.

نکوداشت رکن‌الدین خسروی در خانه هنرمندان ایران

مراسم نکوداشت رکن‌الدین خسروی فردا ۲۰ شهریور ساعت ۱۸ در سالن استاد شهنواز خانه هنرمندان ایران برگزار می‌شود. در این مراسم ایرج راه، اکبر زنجان‌پور، دکتر قطب‌الدین صادقی، ابراهیم وحیدزاده، کمال شفیعی، مسعود دلخواه، عطاءالله کوبال، محمود کیانوش و سیمین داوودی سخنرانی خواهند کرد. همچنین کتاب «خردمندی، درمندی است» با موضوع تئاتر رکن‌الدین خسروی نوشته سیمین داوودی و قریبا کامران نیز در حاشیه این مراسم رونمایی خواهد شد. در معرفی این کتاب که توسط نشر نیماژ منتشر شده، آمده است: «رکن‌الدین خسروی را بی‌شک می‌توان پدر تئاتر تجربی ایران دانست، او با نگاه پیشرو و مدرن خود، شیوه‌ای را در بازیگری و کارگردانی بنیان نهاد که اکنون بسیاری از کارگردانان جوان، ادامه‌دهنده همان راه هستند. در دنیایی که هنوز پدیده‌ای به نام اینترنت وجود نداشت، او با احاطه کم‌ظفرش بر سایر هنر‌ها، خوانش و تحلیل متن‌را خالی از شیوه‌های مرسوم آن روزگار به پیش می‌برد. در تمرین‌های او، بازیگری بی‌آنکه باند، همراه بزرگانی چون آپید پيسكاتور، برشت، میرهولد و گروتسکی در سیر تکاملی نمایش قرار می‌گرفت و اگر قرار بود تحلیلی از نقش داشته باشد، باید آن را در «عمل» به اجرا می‌گذاشت.

اکران آنلاین «آسمان غرب» از فردا

در آستانه هفته دفاع مقدس، اکران آنلاین فیلم سینمایی «آسمان غرب» به کارگردانی محمد عسکری و تهیه‌کنندگی حبیب‌والی‌نژاد پس از اکران در سینماهای سراسر کشور، از فردا ۲۰ شهریور ساعت ۲۰ در پلتفرم فیلم‌نت آغاز می‌شود. این فیلم سینمایی که در نوروز ۱۴۰۳ با شعار «برای مردم جنگ» توسط پخش بهمن سبز در سینماهای سراسر کشور اکران شده بود، پس از سال‌ها در سینمای ایران در قالب یک اکشن جنگی- هوایی، روایتی قهرمان‌محور از شهید علی‌اکبر شیرودی، خلبان هواپرواز ارتش و گروه هم‌زمانش را در روزهای نخست و غافلگیرانه شروع جنگ در غرب کشور برای حفظ وطن به تصویر می‌کشد. این اکشن هوایی، محصول بنیاد سینمایی فارابی و سازمان سینمایی سوره ۶ سیمرغ و برنده ۳ سیمرغ بلورین از جمله جایزه بهترین فیلم از نگاه ملی در جشنواره فیلم فجر شده است. میالد کی‌مرام، امیرحسین آرمان، نادر فلاح، آرمین رحیمیان، کریم امینی، روح‌الله زمانی و راهله لطفی از جمله بازیگران این فیلم سینمایی است.

«در سایه سرو» بهترین انیمیشن جشنواره یونان شد

انیمیشن «در سایه سرو» در ادامه حضورهای بین‌المللی خود، جایزه بهترین انیمیشن چهل و هفتمین جشنواره فیلم کوتاه «دراما» یونان را از آن خود کرد. شیرین سوهلی و حسین ملایمی کارگردان‌های این فیلم کوتاه به‌صورت برخط در آیین پایانی این جشنواره حضور داشتند. یونانمایی «در سایه سرو» از تولیدات جدید کانو پرورش فکری کودکان و نوجوانان است که تاکنون ده‌ها جایزه بین‌المللی از جشنواره‌های داخلی و بین‌المللی کسب کرده است.

حضرت امیر المومنین (ع):

هیچ عملی نزد خداوند، محبوب‌تر از نماز نیست، پس هیچ کار دنیایی شما را در وقت نماز به خود مشغول ندارد.

روزنامه سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی

نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر (عج)، کوچه سعید، پلاک ۹
روابط عمومی: ۶۶۴۱۳۷۸۲ | تلفن: ۶۶۴۱۳۷۸۳ | فاکس: ۶۶۴۱۳۱۳۷
پایمرسان: vatanemrooz@ | پست الکترونیک: info@vatanemrooz.ir
چاپ: موسسه جام‌جم پرتو برنا | توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰

گزارش «وطن امروز» از هشتادویکمین دوره یک فستیوال ۹۲ ساله

فریاد «غزه» در «ونیز»

گروه فرهنگ و هنر: حمایت قابل توجه اهالی سینما در جشنواره مهم و باسابقه اروپایی‌ها یعنی جشنواره فیلم ونیز از مردم مظلوم فلسطین و محکومیت جنایات رژیم صهیونیستی در نور غزه، نشان‌دهنده تغییر مناسبات جهانی نه تنها در محافل سیاسی – امنیتی، بلکه در مجامع فرهنگی – هنری است.

اگر سال ۱۹۷۸ میلادی، حامی فلسطین در آکادمی اسکار هو شد، امسال نه تنها حامی غزه در سالن دالبی تئاتر شهر لس‌آنجلس تمجید شد، بلکه شاهد موج گسترده‌ای از اعتراضات اهالی هنر از اروپا و آمریکا تا آفریقا و آسیا به لایه‌گیری صهیونیست‌ها هستیم. هنرمندان به جهت ارتباط احساسی‌تر و عمیق‌تر با احاد جامعه، نوعی ادای دین و ابراز همدردی به مردم فلسطین نشان دادند و دیگر مثل گذشته، حمایت از فلسطین و غزه به کشور، نهاد یا عقیده خاصی محدود نیست و صدای فلسطین و فریاد مردم غزه به مطالبه‌ای جهانشمول بدل شده است.

در مراسم اختتامیه جشنواره امسال ونیز که شامگاه شنبه در جزیره شمالی ایتالیا برگزار شد، کم نبودند فیلمسازان و بازیگرانی که به حمایت از آرمان فلسطین پرداختند. سارا فریدلند کارگردان آمریکایی، اسکندر کویتی سینماگر

فلسطینی، لینو موسلا و لورا مورانت به بازیگران ایتالیایی، نئو سورا کارگردان آمریکایی، آنا فولگیتا بازیگر ایتالیایی، مهدی برسای کارگردان و فاطما صفار بازیگر فیلم «یچا» و فابیو تستی هنرپیشه ایتالیایی از جمله هنرمندانی بودند که رفتار حمایتی آنها از مردم فلسطین بازتاب زیادی در رسانه‌های مختلف جهان داشت. برای نمونه، سارا فریدلند که با فیلم «تماس آشنا» موفق شد ۲ جایزه بهترین فیلم اول و کارگردانی بخش افق‌های جشنواره ونیز را دریافت کند، پس از دریافت جایزه رفت در حالی در دست می‌کنم که سیددوسی‌وششمین روز نسل‌کشی اسرائیل در غزه و هفتادوششمین سال اشغال فلسطین را شاهد هستیم. این مسؤولیت ما به عنوان فیلمساز است تا از این فرصت‌ها برای جلوگیری از فرار اسرائیل از مجازات در صحنه جهانی استفاده کنیم. من در همبستگی با مردم فلسطین و مبارزه آنها برای آزادی، در کنارشان ایستادم».

حمایت از مردم فلسطین تنها به مراسم اختتامیه محدود نمی‌شد و در افتتاحیه جشنواره ونیز و در جریان فرش قرمز کمدی – درام ایتالیایی «حساس» بهتر، لینو موسلا، بازیگر ایتالیایی، تی‌شرتی با نوشته «فلسطین را آزاد کنید» به تن داشت و لورا مورانت، دیگر بازیگر این فیلم نیز بادبزی همراه داشت که روی آن نوشته بود: «نسل‌کشی غزه را متوقف کنید. بیش از ۴۰ هزار نفر و بیش از ۱۶ هزار کودک جان باختند».

در چنین شرایطی، هشتادویکمین

دوره جشنواره فیلم ونیز در حالی به پایان رسید که همچون سال گذشته، امسال هم شاهد حضور فیلم‌های بزرگی بودیم که هر کدام شان شانس بالایی برای کسب جوایز داشتند. سال ۲۰۲۳ با وجود حواشی و روزهای عجیبی که سینما به خاطر اعتراضات انجمن بازیگران پشت سر گذاشت، جشنواره ونیز پذیرای فیلم‌های بزرگی بود، از «بیچارگان» اثر یورگوس لانتیموس، «مایسترو» اثر بردلی کوپر و «پرسیا» اثر سوفیا کوبولا تا «آدمکش» اثر دیوید فینچر، «فراری» اثر مایکل مان، «ضربه شانس» اثر وودی آلن و «هیتمن» اثر ریچارد لینکلیتر. به همین منوال، امسال هم ونیز سال موفقی را پشت‌سر گذاشت و فیلمسازان بزرگی با آثارشان به آن قدم گذاشتند؛ از «اتاق همسایه بغلی» اثر پدرو آلمودوار، «روتالیست» اثر بردی کوربت، «نظم» اثر جاستین کرز و «ماریا» اثر پابلو لارین تا «جوکر: جنون مشترک» اثر تاد فیلپس، «بیبی‌گزل» اثر هالینا رین و «بیتل جوس بیتل جوس» اثر تیم بر تون.

در این میان جایزه شیر طلایی ونیز ۲۰۲۴ در نهایت به «اتاق همسایه» رسیده نخستین فیلم انگلیسی‌زبان آلمودوار با بازی تیلدا سویتن، جولین مور و جان تورنور. فیلم داستان روزهای پایانی زندگی زنی را روایت می‌کند که از یک سرطان کشنده رنج می‌برد و شانس بالایی برای زنده ماندن ندارد، او در حالی که با ترس از مرگ دست‌وپنجه نرم می‌کند، با دوست قدیمی نویسنده‌اش روبه‌رو می‌شود که اخیرا کتابی درباره رویارویی با مرگ نوشته است. ۲ دوست قدیمی، تصمیم می‌گیرند چند روز پایانی را در کنار یکدیگر وقت بگذرانند. فیلم آلمودوار که تاملی در دوستی و مرگ است، پس از تشویق ۲۰ دقیقه‌ای حضار، موفق به کسب جایزه شیر طلایی شد. آلمودوار که یکی از فیلمسازان محبوب ونیز است، بسیاری از فیلم‌های خود را طی ۴ دهه گذشته در این جشنواره به نمایش گذاشته است. او هنگام دریافت جایزه گفت: «دوست دارم این جایزه را به خانواده‌ام تقدیم کنم. این فیلم نخستین فیلم من به زبان انگلیسی است اما روح آن اسپانیایی است.»

جایزه شیر نقره‌ای بهترین کارگردانی هم به بردی

روزنامه صبح ایران

فهرست کامل برندگان

جشنواره فیلم ونیز ۲۰۲۴

بخش اصلی
شیر طلایی بهترین فیلم: «اتاق همسایه» ساخته پدرو آلمودوار
جایزه ویژه هیات داوران: «آورسل» ساخته دنا کولمبگشوبلی
شیر نقره‌ای بزرگ هیات داوران: «ورمیلیو» ساخته ماتورا دلپرو
شیر نقره‌ای بهترین کارگردانی: بردی کوربت برای «روتالیست»
جام ولپس بهترین بازیگر زن: نیکول کیدمن برای «بیبی‌گزل»
جام ولپس بهترین بازیگر مرد: ونسان لندن برای «پسر ساک»
اوسلای طلایی بهترین فیلم‌نامه: موریلو هاوزر برای «هن هنوز اینجا هستیم»
جایزه مارچلو ماسترویانی برای بهترین بازیگر نوظهور: بل کرچر برای «فرزندان شان پس از آنها»
بخش افق‌ها
بهترین فیلم: «سال جدیدی که هرگز نیامد» ساخته بوگدان مورسانو
بهترین کارگردانی: سارا فریدلند برای «تماس آشنا»
جایزه ویژه هیات داوران: «یکی از آن روزهای که هم می‌میرد» ساخته مورات فیرات اوغلو
بهترین بازیگر زن: کاتلین شالانت برای «تماس آشنا»
بهترین بازیگر مرد: فرانچسکو گگی برای «خانواده»
بهترین فیلم‌نامه: اسکندر کویتی برای «تعطیلات شاد»
بهترین فیلم کوتاه: «چه کسی خورشید را دوست دارد» ساخته ارشیا شکبیا

کوربت برای «روتالیست» (The Brutalist) رسید که به نظر می‌رسد در فصل جوایز، حضور پررنگی خواهد داشت. «روتالیست» داستان یک معمار مشهور اروپایی به نام لازلو توت (آدرین بردی) را روایت می‌کند که سال ۱۹۴۷، پس از دوران جنگ، از مجارستان به آمریکا فرار کرده است تا آغاز دوباره‌ای داشته باشد اما هیچ‌چیز مطابق برنامه پیش نمی‌رود. نه تنها همسر او در اروپا گرفتار می‌شود و نمی‌تواند همراه او به آمریکا بیاید، بلکه حالا به جای طراحی ساختمان‌های شگفت‌انگیز، زغال‌سنگ جابه‌جا می‌کند تا از او پناهگاه اخراج نکنند و آواره نشود.

از سویی در حالی که انتظار می‌رفت آنجلینا جولی شانس بالایی برای کسب جایزه بهترین بازیگر زن داشته باشد اما این نیکول کیدمن بود که با فیلم «بیبی‌گزل» (Babygirl) گوی رقابت را از او ربود اما کیدمن به دلیل مرگ مادرش نتوانست در مراسم اهدای جایزه شرکت کند. او در بیانیه‌ای که توسط هالینا راین، کارگردان «دختر بچه» خوانده شد، گفت: «به ونیز رسیدم و مدت کوتاهی پس از آن متوجه شدم مادر زید و شجاع جلال‌آن کیدمن در گذشته است. من در شوک هستم و باید پیش خانواده‌ام بروم. این جایزه برای اوست؛ اوبی که به من شکل داد و من را ساخت.»

پیش‌بینی بهترین بازیگر مرد اما تا حد زیادی چالش‌برانگیز بود و قبل از برگزاری مراسم کارشناس‌ها انتظار داشتند این جایزه به آدرین بردی برسد اما ونسان لندن برای «پسر ساک» (The Quiet Son) این جایزه را به خانه برد. ارشیا شکبیا با فیلم کوتاه «چه کسی خورشید را دوست دارد» (Who Loves the Sun) برنده جایزه بهترین فیلم کوتاه بخش افق‌های جشنواره یکمین جشنواره بین‌المللی فیلم ونیز شد. ارشیا شکبیا که فارغ‌التحصیل مدرسه فیلمسازی تورنتو است، فعالیت هنری خود را با ساخت موزیک‌ویدئو برای گروه‌های راک ریزمینی ایرانی آغاز کرد. فیلم کوتاه مستند «چه کسی خورشید را دوست دارد» در سوریه اتفاق می‌افتد و بیانگر واقعیت تلخ زندگی در پس منظر پسا‌خارترامی سوریه جنگ‌زده است.

نشست تئاتر و آموزش در تماشخانه ایرانشهر برگزار شد

صداقت در آموزش تئاتر

سالن مهم باشد، واقعا نفس ماجرا اهمیت داشت. تئاتر برای ما پروسه تربیتی جذابی داشت و از اندیشه، هیجان و نگاه نو، زاییده می‌شد. تمرین و اجرا لازم و ملزوم همدیگر هستند و نیازمند مداومت و استمرار. پروسه تمرین در گذشته آنقدر زودپزی نبود.

در ادامه الهام‌کدا با اشاره به تفاوت فضای دانشگاه در دوران تحصیل خود با امروز بیان کرد: من فکر می‌کنم همه چیز حتی اتفاقی که در دانشگاه می‌افتد به فضای اجتماعی – سیاسی دوران زندگی ما هم بستگی دارد. اتفاق‌های دوران ما با اکنون متفاوت بود. در دوره ما معلم‌های باسواد و باتجربه زیادی بودند. اکنون تمام آرزوی بچه‌ها این است که یک سکانس در یک سریال شبکه خانگی بازی کنند و این خیلی درآور است. من تلاش می‌کنم به بچه‌ها پیام‌مزم مخالف چیزی باشد که جامعه به عنوان هنجار به آنها معرفی می‌کند. در زمان ما همه چیز فرهنگ و دانش بود اما الان همه کارگردانی می‌کنند. وی ادامه داد: در دوره جدید ما باید از نسل جوان یاد بگیریم. الان همه چیز بازاری و مبتذل شده و بیشتر از اینکه بدانیم چقدر به خودمان و دیگران اطلاعات و دانش اضافه می‌کنیم بیشتر منش بازاری را می‌آموزیم.

این بازیگر درباره لزوم آموزش و تجربه برای بازیگری بیان کرد: نظرات متفاوتی درباره آموزش و اجرا وجود دارد. عده‌ای می‌گویند در زمان آموزش اگر به روند اجرا فکر کنید از اتفاق آموزش دور می‌مانید. عده‌ای می‌گویند آموزش با اتفاق عملی تکمیل می‌شود و نظریه دیگری هم وجود دارد که باید این ۲ کنار هم باشند و بویژه در بازیگری تا بخشی تئوری و عملی بیاموزی و در مواجهه با تماشگر قرار بگیری. در واقع اتفاق عملی و تئوری و بودن در تیررس تماشگر همدیگر را تکمیل می‌کنند محمدرضا خاکی، فرزین محدث، بهزاد عبیدی و امین اشرفی (مدیر تماشخانه ایرانشهر) از دیگر حاضران این نشست بودند.

به امکانات و مراکز آموزشی سخت شده با همراهی حمید پورآذری ما شاگردان دکتر رفیعی برای مرکززدایی تلاش کردیم تا با برگزاری کارگاه‌های آموزشی در این روند موثر باشیم. ما زاییده یک شرایط خاص اجتماعی هستیم که دوران طلایی تئاتر بود و شاهد حضور نسل‌های بعدی بودیم که هنوز هم کیفیت برای‌شان مهم‌تر بوده و هست.

وی بیان کرد: ما باید پلی بین تهران و شهرستان‌ها باشیم. علاقه‌مندان به هنر باید به قومیت‌های مختلف نگاه کنند و مشاهده‌گری و دانستن جریانی که در استان‌ها اتفاق می‌افتد بسیار بااهمیت است. صحبت من این است که بسترسازی باید وجود داشته و امکانات باید از سمت دولت و نهادهای فرهنگی فراهم می‌شد اما نباید منتظر باشیم، به همین دلیل خودمان دست به کار شدیم تا با برگزاری کارگاه‌های آموزشی در استان‌های مختلف این امر را تحقق ببخشیم. سیاست فرهنگی در دوران ما آنقدر امنیتی نبود و آدم‌های فرهنگی هنوز جلوتر از جامعه بودند. تئاتر این نبود که تعداد صندلی‌ها و پر شدن

فضای مدرسه «اینجا» می‌شود با کسی که از مدرسه خارج می‌شود کاملا متفاوت است. او در این مسیر تجربه زیست حرفه‌ای و هنرمندانه را پیدا می‌کند. هنرجویان با دیدی که ممکن است تنها به حرفه بازیگری ببیندند، وارد این مدرسه می‌شوند اما بعد از ماماه آموزش ممکن است جذب تئاتر نشوند اما خیلی زود دچار دیدگاه فرهنگی می‌شوند و این به نظر من بزرگ‌ترین نکته این مدرسه است. این هنرمند ادامه داد: در این آشنفگی و بههم‌ریختگی فضاهای مجازی و فضاهایی که به هر کسی اجازه و امکان دیده شدن بدون هیچ آموزشی می‌دهد، کار برای افرادی که در مسیر فرهنگ و هنر گام برمی‌دارند، دشوار است. بین بازار و فرهنگ فرسنگ‌ها فاصله وجود دارد. سیاست‌های فرهنگی خواسته یا ناخواسته طی سال‌های اخیر به سمت خشونت و ابتذال مطلق سوق یافته است. اسکندری با اشاره به لزوم تمرکززدایی آموزش از پایتخت گفت: متأسفانه همه چیز، حتی امکانات آموزشی متمرکز در پایتخت و ابرشهرها است. از آنجا که در این روزگار دسترسی